

בעזה ש"ת

גלי מסכתא

תלמוד ירושלמי

מסכת בבא בתרא

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
לפי פירוש המהר"פ מפני משה
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא

פ"י גט פשוט

הלכה א' - ג' (ל: - לא:)

גט מקושר [ספר המקנה ואת החתום] - לכה"פ ג' עדים מאחוריו לארכו, בין הקשרים כותב עיקרי השטר מלמעלה ומקשרו וחוזר מלמטה, ומסיים (לעיכובא) שמקובל עלי כל הכתוב למעלה

עדים חותמים פחות מב' שיטין מהשטר [אין למדים משיטה אחרונה] לרבי כשיטות השטר, לר"ש בן אלעזר בסתם שיטות, לר' דוסתא בן יהודה מלא חתימת ב' עדים (חזקיה - אם הם יותר גס משיטות השטר), רב - כשיעור לך לך זה ע"ג זה כתוב בין שטר לעדים ענין אחר או חתימת עד שאינה נקראת עמו - פסול

ירחיק עדים מהמחק ב' שיטין (לפ"מ - יכתוב שטרו שם)

יקיים מחק ותלייה בין השיטין בסוף השטר,

מהרא"פ לר' יצחק בן חקולה רק תלייה אבל מחק פוסל (ר"ן)

תנאי שנכתב למעלה ונמחק בסוף השטר - תנאו בטל לר' יוסה, למהרא"פ לר' אבהו בשם ר' יצחק בן חקולה תנאו קיים אפי' מחקו למעלה

מקושר שעדיו מתוכו - לת"ק פסול, לחנניה בן גמליאל כשר [יכול לעשותו פשוט]

לרשב"ג הכל כמנהג המדינה (בנוהגין בפשוט ומקושר אין קפידה איזה)

יד בעל השטר אתחתונה בפירוש השטר

כתוב "וזזין שהן ___" (שנמחק) ותובע 5 - משלם 2, ומח' בן עזאי ור"ע אי נשבע מודה במקצת או לא [שטר מסייעו]

סתירה - הולך בטר תחתון; בחסר אות א' מתחתון ילמד מעליון מלמעלה כתוב חנן ומלמטה נני - ספק אי למידין זה מזה

הלכה ד' - ז' (לב. - לג.)

אין כותבין שטר בלי שהשני נוכח למלוה, לוקח, אירוסין ונשואין, אריסות וקבלנות, בירורין ומעשה ב"ד

לר' אבא כתיבת גט ושובר לכתובה רק כשמכירין שם האיש והאשה, לר' אילא רק שיכירו האיש לגט (חוץ ממגרש לא במקומה) והאשה לשובר, ידב"ז - ותנשא רק כשיעידו שחתמו לבעלה של זו

ותיקן ר"ג שיכתוב כל שם שיש לו ולה (ירו' גיטין - לר' אילא רק כשכופין לגרש או לא במקומה)

בעל נותן שכר גט ושובר,

לוה ולוקח וחתן ומקבל קבלנות נותנים שכר לשטר,

שטרי בירורין (טענותיהם, בירור דיין) ומעשה ב"ד - לת"ק שניהם נותנים, לרשב"ג שטר לכ"א

לר' יוסי (ר' אבהו, ר' אחא, ר' אמי להל') אסמכתא קניא,

לר"י (ר' יונה ור' יוסי להל') לא קניא (ר' יוסי (האמורא) - חוץ מתנאי מלמד אומנות לבנו [כדי חייו])

נמחק או נאבד (לשדה יהושע - מיד אחר או בשטרי מקח, למהרא"פ ופ"מ אף חוב שנאבד ממנו) כותבין קיום עפ"י עדים

רשב"ג - אף שטרי בירורין

פרע מקצת חובו - ר"י - מחליפין שטרו -

לרב בב"ד וכותבין מזמן ראשון, לתני ר' חייה ושמואל בעדים וכותבין זמן שני

ר' יוסי - יכתוב שובר ללוה [שלא ירע כח המלוה (לשדה יהושע - דמסתפק אי כותבין מזמן ראשון)]

עני ועשיר ירשו מרחץ ובית הבד שלא עשאו להשכיר - נשאר בחזקתו והעשיר א"צ לקנות חלק העני

אין להוציא שטר על א' מב' יוסף בן שמעון ולא זה על זה

לוה שמצא שובר יכול לדחות שניהם

יכתבו משולשין, סימן, כהן, דורות

ספק איזה הלואה שלו פרוע - הגדול פרוע [אימת שטר גדול עליו יותר]

הלכה ח' - י' (לג. - לד.)

על מנת שאפרע ממי שארצה - לת"ק ולהל' יכול לפרוע מהערב תחלה (לבבלי אם אין ללוה קרקע, ליור' אפי' יש), לרשב"ג לוח תחלה (בבלי - אף בערב קבלן)

הלכה כרשב"ג במשנה [הלכות פסוקות מבית דינו] חוץ מערב צידון וראיה אחרונה

רשב"ג ולהל' כשיגרש לא יגבה כתובתה מערב (אב לבנו) עד שידירנה הנאה - שלא יחזירנה [חשש קנוניא על הערב]

לר' יוסי (האמורא) א"צ [אין חשש קנוניא, ובע"ח לא יגבה כשעשאן מטלטלי]

מלוח בעדים, בכתב ידו, ערב אחר החתימות - לת"ק ור' ישמעאל ולהל' גובה מבני חורין לבן ננס ערב אחר חתימות פטור [לא על אמונתו הלוהו]

שטר מוקדם - לרב הונא גובה בו ממשעבדי משעת כתיבה [כר"א דעדי מסירה כרתי] ור' יוחנן במס' שביעית חולק

פרוזבול מאוחר פסול (לברייתא בשביעית מהני משעת כתיבה)

ערב כדי להצילו מחניקה לר' ישמעאל ולהל' גובה מבני חורין, לבן ננס פטור

הדרן עלך מסכת בבא בתרא